

Στην τρέχουσα επικαιρότητα, όλα μοιάζουν τόσο ρευστά και αναπάντεχα, τόσο επιπόλαια και απειλητικά, όσο δυσάρεστα και απίστευτα. Μολοντούτο, κάπου αλλού, με άλλον τρόπο, με άλλους θύτες και άλλα θύματα έχουν ξανασυμβεί, κυρίως διότι η πολιτική έχει πάγια χαρακτηριστικά και οι πολιτικοί χρόνιες ασθένειες.

Οι εντυπώσεις ευφυών ανθρώπων, όπως διατυπώθηκαν στο παρελθόν αποτελούν ισχυρές αποδείξεις.

«Πολιτική είναι η τέχνη να ψάχνεις για προβλήματα, να τα βρίσκεις παντού, να κάνεις λάθος διάγνωση και να εφαρμόζεις λάθος λύσεις». Διαμήνυσε ο κωμικός Γκράουτσο Μάρξ, απλή συνεπωνυμία με τον Κάρολο.

«Κυβέρνηση είναι μια παρέα ανθρώπων που παρενοχλούν τους υπόλοιπους». Θεώρησε ο [Δέων Τολστόι](#)

«Οι συνετοί δε θα έρθουν ποτέ στην εξουσία. Και πολύ λιγότερο, οι δίκαιοι». Ισχυρίστηκε ο Έρχαρτ Κέστνερ, ενώ ο

[Πλάτων](#)

, πριν από 24 αιώνες με την ακρίβεια του παρατηρητή και τη σοφία του μελετητή είπε πως:

«Δεν υπάρχει πιο ακριβής ένδειξη κακής οργάνωσης της πολιτείας, από την αφθονία γιατρών και νομικών».

...και επειδή το φάσμα της καθολικής φτώχιας δεν είναι τόσο μακρινό, ας θυμηθούμε και τα λόγια του Αριστοτέλη: «Φτώχεια χωρίς χρέη είναι μεγάλος πλούτος».